

Profilurin: Súni Schwartz Jacobsen

er teoretiska fyrireikingin til útbúgvingina sum statsgóðkendur grannskoðari. Og eftir lesturin fekk eg starv hjá KPMG í Aalborg, so tá helt eg, at nú var eg blivin danskari og at soleiðis fór tað bara at vera, sigur hann.

– Men tá eg hevði búð í Danmark í ellivu ár, fekk eina uppringing frá Paula Ellefsen, sála, sum spurdi meg, um eg ikki hevði hug at koma til Føroya at arbeiða. Eg mátti siga sum var, at tað hevði eg slett ikki hugsað nakað um, tí vit høvdu tað fínt niðri. Men hinvegin, so passaði tað væl at flyta heim, um tað skuldi gerast, tí tá áttu vit bara teir báðar synirnar, harav annar var farin í skúla og hin skuldi í skúla. Tað bleiv so til tað, at vit fluttu heim í 1996, og síðani hava vit verið í Føroyum.

ENDADÍ Í BANKANUM

Í tíggju ár arbeiddi Súni Schwartz Jacobsen so hjá Paula Ellefsen og endaði eisini við at eiga virki saman við honum, og seinni komu so eisini onnur upp í eigaraskaran, og virkið broytti navn frá KPMG Pauli Ellefsen til at eita SPEKT, sum tað framvegis eitur.

– Men so eitt kvøldið í 2006 var banka-stjórin í Føroya Banka, Janus Petersen, í telefonini og var hann rættiliga prátingarsamur. At vit tosaðu saman í telefonini, var einki óvanligt, tí eg var grannskoðari hjá bankanum, men hetta kvøldið vóru ørindini hjá honum, at teir í bankanum høvdu umhugsað at fingið ein stjóra aftrat, greiðir Súni frá.

– Eg helt meg sjálvandi vera ráðgeva hjá honum, so eg royndi at koma fram við onkrum nøvnum, sum kundiu hugsast at komið í kikaran, um so skuldi verið. Men Janus bleiv við at práta, og til endans kom so burtur úr honum, at hann dyrgdi eftir at vita, um eitt stjórarstarv kundi verið nakað fyri meg. Tað hevði eg sjálvandi ikki hugsað um, tí eg hevði fínt arbeiði sum grannskoðari og var enn tá partnari í virkinum, so eg kundi ikki bara stinga í sekkin har uttan víðari.

Tað gingu aftur nakrir dagar og so var Janus Petersen aftur í telefonini og spurdi Súna, um hann hevði hugsað meira um hetta, men tað segði hann seg ikki hava gjørt. Allíkvæl helt hetta fram við prátið í eina tíð, og Janus koyrði meira og meira á, og um ársskiftið 2005/06 var prátið blivið so mikið ítökiligt, at nevndarformaðurin í Føroya Banka, sum var Jóhan Páll Joensen, ringdi til Súna í somu ørindum.

– Hann visti sjálvandi, at Janus og eg høvdu tosað saman, so tá tað nú vísti seg at vera komið so langt, slapst ikki undan, at eg fór at hugsa meira um málið. Tað endaði so við, at eg í januar 2006 gjørdi eina avtalu við nevndina í Føroya Banka um, at eg skuldi koma inn í bankan sum stjóri, og at Janus Petersen so bleiv forstjóri, greiðir Súni frá.

EIK UPP Á TAL

Alt gekk skjótt fyri seg, og brátt var arbeiðs-plássíð sum grannskoðari á Staravegnum skift út við stjórasessin í bankanum í Húsagøtu, beint við SMS í Havn.

– Tað hendi nógv hesi bæði fyrstu árin, men so fór keðiliga gongdin at merkjast í 2008, og at enda kom so figgjarkreppan í 2009 og 10. Ikki tí, tað gekk fínt hjá bankanum, hóast figgjarkreppan gjørdi um seg nógvastaðni, men krepputíðirnar merktust allíkvæl. Vitingu ikki gjørt alt tað, vit gjarna vildu, men hildu annars, at vit sum heild høvdu handlað í tøkum tíma, so bankin kom væl ígjøgnum tað heila og síðani millum annað hevur økt um sítt virksema uttanlands, sigur Súni Schwartz Jacobsen.

– Hinvegin sóu vit í 2010, at alt gekk ikki so øgiliga væl hjá størsta kappingarneytanum,

”

Eg havi altíð arbeitt tað, sum er neyðugt, og tað er tað. Eg hugsi ikki so nógv um, hvat klokkan er, men royni at fáa tað gjørt, sum skal fáast frá hondini. Vanliga morgnar eri eg nokk á fótum um ta tíðina, sum tey flestu eru tað, og so eri eg til arbeiðis klokkan átta ella hálvum níggju um morgunin

sum var Eik Banki, tí vit fingi fleiri kundar, sum valdu at skifta. Og í september 2010 bleiv tað jú alment, at Eik Banki koppaði. Tað ávirkaði sjálvandi nógv í Føroya Banka tá, tí vit upplivdu eina ávisa flyting av kundum, sum komu til um tað mundið. Men eg má tó siga, at allíkvæl blivu teir allarflestu verandi í Eik Banka, umframt at tað eftirfylgjandi visti seg, at nógv komu aftur, tá tað ringasta var avhasað.

Sum altíð, tá kreppa rakar onkrastaðni, verður nógv tosað, og meðan teir á heysti í 2010 royndu at fáa Føroya Banka sigldan so væl millum skerini sum gjørligt, ringdi ein kenningur til Súna og róði framundir, at nú bleiv hann sikkurt skjótt stjóri í Eik Banka. Hetta var ein, sum »veit nokk so væl«, sum Súni málber seg, men tó hugsaði hann ikki meira um tað.

– Men um ársskiftið 2010/11 ringdi Gunnar í Liða, táverandi forstjóri í TF Holding, so til mín og spurdi í trúnaði, um tað hevði

mín áhuga at gerast stjóri í Eik Banka, um TF Holding keypti bankan frá Finansiel Stabilitet. Hvi eg bleiv spurður, veit eg ikki, men sjálvandi er kanska eitt sindur avmarkað, hvussu nógvir bankastjórar finnast í Føroyum, og eins og tað var hent onkuntíð áður, gjørdist hetta so liðandi eisini ein lokkandi móguleiki, ásannar Súni.

– Tað endaði so við, at eg fór úr BankNordik í februar 2011, og ein partur av avtaluni var so, at eg ikki skuldi byrja beinanvegin, men brúka triggjar mánaðir til at »køla av«, um eg so kann siga. Tað, sum so bleiv nokk so stuttligt við tí, var ein annar móguleiki, ið stakk seg upp samstundis, tí eg var í holt við at taka eina MBA-útbúgving, sum kundi brúka hesa tíðina uppá at gera lidna, so eg keddi meg ikki, hóast eg ikki var til arbeiðis hesar triggjar mánaðirnar, meðan eg bíðaði eftir at taka við nýggja stjóra-starvinum.

ENN EIN STJÓRASÆSS

Hetta við at seta seg í stjórasessir, var ikki heilt avhasað enn, tí eftir at Súni Schwarz Jacobsen hevði røkt starvið sum forstjóri í Eik Banka fram til á heysti í 2013, fekk hann ein fyrispurning frá nevndini í TF Holding, um hann hevði áhuga fyri at gerast forstjóri í TF-samtakinum.

– Tað má eg viðganga, at eg heldur ikki ordiliga hevði sæð komið, men eg valdi so at taka av, so tí havi eg eisini verið forstjóri har síðani november í fjør. Og tað merkir so aftur í veruleikanum, at eg havi triggjar forstjórasessir at røkja, tí fyri at kunna vera forstjóri í TF Holding, má eg í grundini fyrst vera forstjóri í Ognarfelag Tryggingartakanna, so tað er triði sessurin í so máta, tá vit tosa um at vera forstjóri, sigur Súni, ið ikki dylur fyri, at tað serliga er eitt, ið ger tað móguligt at røkja hesar sessirnar.

– Eg havi nógv og gott fólk rundan um meg, tí bæði í bankanum og tryggingarfelagnum eru vit væl fyri við dugnaligum starvsfólkum, og hóast uppgáurnar kunnu vera ymiskar á teimum báðum stöðunum, eru vit før fyri at lyfta tær.

At munur er á tí, sum gerandisdagurin í Eik Banka fevnir um og so tí, sum merkir arbeiðið í TF Holding, er nakað, Súni Schwartz Jacobsen leggur stóran dent á, tí bæði eru arbeiðsgongdirnar ymiskar, men so sanniliga eisini fortreytirnar.

– Nú kom eg fyrst í Eik Banka sum forstjóri, og har hevur uppgávan hjá okkum verið at bygt bankan upp og styrkt hann, so hann í dag er væl koyrandi, meðan tað í TF-samtakinum er heilt øðrvísi, tí tað hevur koyrt í 75 ár og hevur ongantið verið í trupulleikum. Vit kunnu siga, at Eik Banki er komin upp á pláss, meðan TF Holding altíð hevur verið upp á pláss, sigur hann.

– TF-samtakið fevnir um fleiri organisasjonir, og har havi eg ta yvirskipaðu dagligu ábyrgdina, sum merkir, at eg skal á fleiri fundir og hugsa um fleiri ting. Eg skal minnst til, hvar eg eri, tí har eru jú fleiri áhugamál, dóttirfelag og so víðari, men eg haldi ikki, at tað er ein størri belastningur sum so, tí við góðum fólkum verða tingini gjørd. Í TF Holding er talan fyrst og fremst um dagliga leiðslu og at avtala við teir ymsu leiðararnar, hvat skal gerast. Í Eik Banka eri eg meira »hands on«, tá vit tosa um stórar kredittir og soverðið, meðan tað í TF Holding meira snýr seg um at leggja kósina og fylgja tingunum upp.

LANGIR DAGAR

Við so nógvum um oyruni, so sigur tað seg sjálv, at arbeiðsdagarnir onkuntíð verða langir, umframt at tað kanska ikki altíð er so lætt at finna fríløturnar í nógva meldrinum.

– Eg havi altíð arbeitt tað, sum er neyðugt, og tað er tað. Eg hugsi ikki so nógv um, hvat klokkan er, men royni at fáa tað gjørt, sum skal fáast frá hondini. Vanliga morgnar eri eg nokk á fótum um ta tíðina, sum tey flestu eru tað, og so eri eg til arbeiðis klokkan átta ella hálvum níggju um morgunin, sigur Súni Schwartz Jacobsen.

– Men tað er sum heild nokk so flótandi hjá mær, nær eg havi frí og nær eg eri til arbeiðis, tí í prinsippinum havi eg ongantið frí, men standi við míni arbeiðsábyrgd 24 tímar um samdøgríð. Og tað verður ofta til tað, at eru tað ikki fundir, sum fara við tíðini, so verður tosað nokk so nógv í telefon, og tað ger seg eisini galdandi í nokk so stóran mun, tá eg eri heima. So tað er klárt at tað vil vera ein avbjóðing fyri familjulívið.

framhald...